

Τὴν φόρα τοῦ Τρικουπῆ κανεῖς μὴν ἐμποδίσῃ,
ἃς λείψουν τῆς εἰρήνης τ' ἀμέτρητα καλὰ,
ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τὸ ἔθνος ἃς ξυπνήσῃ,
καὶ κάθε σάπιο χέρι ἃς σηκωθῇ ᾠηλά.
Παντοῦ λαμπροῦ ἀγῶνος αὐγὴ ἃς ξημερώσῃ,
καὶ ἴσως ἐνὸς πολέμου ἢ θύελλα μᾶς σώσῃ.

Souris.

ΛΟΥΤΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Ὁ γνωστὸς γελοῦς βασιλεὺς τῶν Ἀμοργίνων Νήσων, Καλακαοῦας, τὸν ὅποτον ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐν Βιέννῃ εἶχον βγάλει ἔξω ἀπὸ ἑνα δημόσιον χορὸν, διότι τὸ εἶχε παραβυλώσει εἰς τὸ κανκάν, ἔδειξε νὰ μεταβῇ εἰς τὰ γερμανικὰ λουτρά διὰ νὰ ἀναλάβῃ δυνάμεις ἀπὸ τὸ βασιλικὰ του καθήκοντα, ἥτοι παρατεταμένον μεθολόπι, χοροὺς, νυχτέρια, ἐκδρομὰς ἀλλὰ Δὸν-Ζουὺν μὲ πυροβολισμοὺς ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς του κλπ. κλπ. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καθ' ἣν γράφομεν εἶνε ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς τῶν Λουτρῶν, τὰ ὅποτα διαῖρονται εἰς ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα. Ὁ Καλακαοῦας δὲν φροντίζει τόσον περὶ τῆς κούρας του, ὅσον βρυσανίζεται μελετῶν στρατηγήματα ἕνα δι᾽ ἕνα διὰ τῶν γυναικείων λουτρῶν, ὅθεν ἀκούονται τραγανὰ τραγανὰ γέλοια, φωναὶς, χαχλάνισμοι, καὶ κᾷτι ἐρωτοεκμυστηρεύσεις, τῶν λουομένων, τῶν ὁπίσῳ τὰ ἐννέα δέκατα εἶναι ὀγρεῖς.

Εἰς ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ (ἀσθμαίνων).

Μεγαλειότατε, Μεγαλειότατε!

[Ὁ Καλακαοῦας δὲν πέρνει χαμπάρι, ἕως ὅτου εἰς Ἄγγλος ἰδιότροπος δι' ἐνὸς γρόνθου τὸν ἀποσπᾷ τῶν στρατηγικῶν μελετῶν του.]

— Ζητάει ἄτρωπο ἐσένα, τοῦ λέγει.

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ.

Στὸ διάβολο! Δὲν σ' ἀφίνουν νὰ καταλάβῃς τί σημαίνουν αὐτὰ τὰ γέλοια; Σημαίνουν: Ἐλα;

ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ (ἀσθμαίνων δυνατώτερα).

Ἐνα—τηλεγράφημα—πολύ—κα—τε—πεῖ—γον!

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ.

Κατὰ πηγῶν! Αἱ πηγαὶ εἶναι πολὺ καλαὶ καὶ μὴ με σκοτίζῃς! (Μετὰ τινα στιγμὴν.) Φέρτο νὰ δοῦμε!

Ο ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ (τοῦ τὸ δίδει καὶ φεύγει:)

Τί βασιλεὺς! τί βασιλεὺς! Εἰς τὸ βασιλεῖόν του φαίνεται νὰ μὴν ὑπάρχουν γυναῖκες. Τί βασιλεὺς! τί βασιλεὺς!

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ

(Ἐνθ' ἀναγινώσκει) Τί; πόλεμος! Βρὲ τί λέει αὐτός; Καὶ ποῖος τὸν ἐκήρυξε αὐτὸν τὸν πόλεμον, ἐνῶ ἐδῶ ἔχω ἄλλον πόλεμον ποῦ μοῦ ἔχουν κηρύξει αὐτοὶ οἱ διαβόλοι (κτυπᾷ τὸ κεφάλι του κατὰ τοῦ φράκτου τῶν γυναικείων λουτρῶν) μὴ θέλοντες νὰ παραδοθῶσι. Δὲν θυμοῦμαι νὰ ἐκήρυξα ἄλλον. Ἴσως πάλιν... καὶ τὸ ξέχασα... διότι αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ ξεχνῶ φοβερά... Ἀλλὰ ὄχι! ὄχι! αὐτὸς ὁ τρελλὸς θὰ τὸν ἐκήρυξε. (Ἐβρίκει εἰς γλῶσσαν καλακαοῦδικήν, τὴν ὅποιαν ἐπειδὴ δὲν ἐννοοῦν οἱ ἀναγνώσται μας, παραλείπομεν) Λουτραδζή, λουτραδζή.

ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ

Παρών.

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ.

Νὰ πῆς νὰ παύσῃ τὸ πῦρρρρ!

ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ.

Τί; Θὰ φάτε ἔξω σήμερα;

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ.

Ζῶν!... Νὰ παύσῃ τὸ πῦρ τοῦ πολέμου. Δὲν ἐννοῶ! Ποῖος εἶναι βασιλεὺς, ἐγὼ ἢ αὐτὸς ὁ Τετραποδοῦας ποῦ τὰ κάνει ὅλα τοῦ κεφιοῦ του.

ΛΟΥΤΡΑΔΖΗΣ (ρομίζων δεῖ ὁ Καλακαοῦας παρεφθέρησε).

Γιατρό! Γιατρό! Γιατρό! (Φεύγει).

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΟΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΙ.

ΚΩΜΩΔΙΑ

Διδαχθεῖσα τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς Σκηνῆς τοῦ "Ἀπόλλωνος"
τὴν 14 Δεγούστου 1882.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Οἱ πρῶτοι διδάξαντες

ΚΛΕΑΝΘΗΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ, σύζυγός του

ΧΑΡΙΛΑΟΣ

ΜΑΡΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Α'—Φωνογράφος.—

Β'— " —

Π. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΦΙΛΟΜΗΛΑ ΒΟΝΑΣΕΡΑ

Β. ΔΑΒΙΔΑΣ

ΑΝΝΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Η. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ἀναγινώσκων ἐφημερίδα, ΠΗΝΕΛΟΠΗ κεντῶσα.

Κλεάνθης (Ἰδίᾳ, θεωρῶν αὐτὴν ὑπόδρα).

Ποῖος νὰ μοί το ἔλεγεν ὅτι ἡ Πηνελόπη μου, αὐτὸς ὁ ἄγγελος, ὅστις ἦτο ἡ φιλοδοξία μου, μετὰ ἑνδεκα μῆνας θὰ ἤλλαζε πολιτικὴν, ὅτι θὰ τῆς ἀνέβαινον μερικοὶ καπνοὶ εἰς τὸ κεφάλι δι' ἑνα νέον, τὸν ὅποτον δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω, ἀλλὰ διὰ τὸν ὅποτον μοῦ ἐξοδεύει ἕνα κερί κάθε βράδυ, νὰ του γράφῃ ὅλην τὴν νύκτα. Καὶ ποῦ; Ἐπάνω εἰς τὸ ἰδίόν μου γραφεῖον. (Λησμονῶν ὅτι δὲν εἶναι μόνος καὶ ἀνακράζων) ὦ! αἱ γυναῖκες! Αἱ γυναῖκες!

Πηνελόπη.

Τί ἐπαθες πάλιν μὲ τὰς γυναῖκας, Κλεάνθη; Αἰωνίως παράποννα.

Κλεάνθης.

Ἐγώ; Τίποτε. Κᾷτι λέγει ἐδῶ ἡ ἐπιφυλλίς.

Πηνελόπη.

Καὶ σὺ, τί λέγεις; Πάντοτε λοιπὸν θὰ ἦσαι ἀντιπολίτευσις, ὅταν πρόκειται περὶ γυναικῶν;

ΣΚΗΝΗ Β΄

Ξεροδοχείοι ἡ Καλλιθέα.

ΚΑΛΑΚΑΟΥΑΣ (γράφων).

(Τηλεγράφημα). Κύριον Τετραποδούαν, πρωθυπουργόν μου. Ἐφημερίδες ἐδῶ λέγουν πῶς δὲν εἶναι τίποτα. Κύτταξε οἰκονομήσέ τα. Κι' ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ θὰ οἰκονομήσω τὰ πράγματα. (Ὑπογ.) **Καλακαούας.** (Παραδίδει τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν ὑπηρετὴν). Πάει αὐτό. Ἄς δοῦμε τί μοῦ γράφουν ἡ Κοραλλία, ἡ Λίζα, καὶ ἡ Βιργινία. Ἡ καὶ μέναις! ἡ καὶ μετὰ νομίζει πῶς εἶμαι ἴδιός της! Μὰ τί μπέρμπος! τί μπέρμπος! Οὔτε Ἕλληνας μπορεῖ νὰ μὲ περάσῃ. (Εἰσέρχεται ὁ ὑπηρετὴς φέρων νέον τηλεγράφημα, ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως): «Πράγματα δὲν οἰκονομοῦνται. Ἐχθρὸς δὲν ἐνδίδει. Ἀνάγκη νέας ἐπιστρατείας. Σπεύσατε νὰ ἐπανεέλθῃτε. **Τετραποδούας.**». Αὐτὸς βέβαια τὸ κάνει γιὰ πίκρα! Προπέρσιν ἤμουν εἰς Πρασοχώφ, ἐπιστρατεία! Φέτος εἶμαι εἰς τὰ Λουτρά, ἐπιστρατεία! Μὲ συμπάθειο, τῇ δουλειᾷ μου νὰ ᾄδῃ νὰ κἀνω, θὰ κηρύξῃ ἐπιστρατεία, νὰ μὴ τὴν τελειώσω. (Σκέπτεται). Χρειάζεται ἀποφασιστικότης! Νὰ κι' ἐγὼ. (Γράφει): «Κύριον Τριποδούαν, πρωθυπουργόν μου. Ἐφορτωθῆτέ με. Κάμετε ὅ,τι κάμετε, χωρὶς νὰ μ' ἀνακατώσετε διόλου. Πέστε πῶς δὲν εἰμ' ἐδῶ. Στείλατέ με ὅ,τι θέλετε νὰ τὸ ὑπογράψω, πλὴν συναλλαγμάτων, ἐννοεῖται. **Καλακαούας.** (Δίδει τὸ τηλεγράφημα). Ἄ! ἔσπασα ῥε τὴν ἐργασία σήμερα. (Ἐξαπλοῦται ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον, ὅπου τὸν πέρνει ὁ ὕπνος, ἀκουομένου ἕως ἐδῶ τοῦ ροχαλητοῦ).

Κρῆ-Κρῆ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Εἰς ἐκάστην δεινὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς περιπλέκεται διπλωματικῶς, ποῖοι πρέσβεις νομίζετε πρῶτοι κάμνουν παραστάσεις παρὰ τοῖς ἀνακτοβουλίοις; Οἱ μισέδες, οἱ δζανηδες καὶ οἱ βαμβακάδες τοῦ Λονδίνου. Τσοῦπ, μὰ καὶ δυὸ εἰς τοῦ Γλάδστοντος ἢ τοῦ Γράμβιλ, εἰς τοῦ Δέρβυ ἢ τοῦ Σαλισבורῦ. Ἄν ὑπάρχῃ ἢ ὄχι ἐκεῖ πρεσβεία, ἂν ἔχωσιν ἢ ὄχι κἀνένα τίτλον ἢ ὑπουργήμα, ἀδιαφοροῦν. Αὐτοὶ σηκώνουν τὰ πανταλόνια των διὰ νὰ μὴ λασπωθοῦν, τοποθετοῦν ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἀλλὰ χιῶτα τὸν ὑψηλὸν πῖλον, πέρνουν τὴν ὀμπρέλλαν των ὑπὸ μάλης, δὲν λησμονοῦν τὴν ταμβακοθήκην των, βάζουν καὶ τὸν δάσκαλό τους Βαλέττα καὶ τοὺς κάμνει ἓνα γραπτὸν λόγον καὶ παρουσιάζονται. Μὰ, ἀφοῦ ἔχωμεν τὴν ἀπειρίαν καλοθελητῶν πρέσβων εἰς τοὺς κάλοκαγάθους ὁμογενεῖς ἐμπόρους, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ νὰ διατηρῶμεν τὸν κ. Βράϊλαν; Περιμένομεν καμμίαν ἀποδοκίμειαν τῶν κυρίων ἐμπόρων ἀλλὰ *Ferradio*;

Προτείνομεν νόμον ἀποκλειστικόν:

«Παράσημα ἀπονέμονται εἰς μόνους τοὺς φονεύοντας χωροφύλακας. Ἡ βαθμοφορία εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν φονευομένων.»

Κατὰ τὸν νόμον αὐτοδικαίως χειροτονοῦμεν Ἱππότην τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τὸν ἐξ Ἀγίας Ἀννης **Ἰωάννην Γερογιάννην** φονεύσαντα τὸν χωροφύλακα Καλύδαν,

Κλεάνθης.

Δὲν εἶμαι νυμφευμένος...;

Πηνελόπη.

Τι ἐννοεῖς μὲ τοῦτο, Κλεάνθη..! θελεῖς νὰ ὑποβάλῃς παραίτησιν; Ἐστὼ τὴν δέχομαι.

Κλεάνθης.

Ἔλα δὰ, μὴ θυμῶνῃς, φῶς μου. Ἀστετεύομαι. Ἐγὼ νὰ κατηγορήσω τὰς γυναῖκας, αὐτοὺς τοὺς ἐπιγεῖους, ἀγγέλους, τὰ οὐράνια αὐτὰ πλάσματα! Μήπως δὲν θὰ με διέψευδεν ἡ παρουσία σου;

Πηνελόπη. (Καθημένη).

Κόλαξ...!

Κλεάνθης. (Καθ' ἑαυτὸν).

Δὲν εἶχον αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ σύζυγός μου εἶναι μύωψ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὴν εἰρωνίαν... (Γεγονώς) Καὶ ὅμως ἐνίστε εἰσθε....

Πηνελόπη.

Τί εἰμεθα...; Λέγε!

Κλεάνθης.

Ἄ! τίποτε· γυναῖκες! Τί ἄλλο;

Πηνελόπη. (Ἐγειρομένη πάλιν).

Δηλαδή;

Κλεάνθης.

Δηλαδή ἐλαφραὶ ὀλίγον, εὐπιστοι...

Πηνελόπη.

Ἔχεις καὶ ἄλλα ἀκόμη; Ἐμπρός! Τὸ λεξικὸν εἰς ἐνέργειαν.

Κλεάνθης.

Πηνελόπη! Δὸς μοι τὴν χεῖρά σου. Μὲ ἀγαπᾷς; (Μετὰ τόνου τραγικοῦ) Ἡ φλόξ, ἥτις πυρπολεῖ τοὺς ὀφθαλμούς σου... αὐτὴ σου ἡ δειλία, αὐτὸ τὸ δὲν ἡξεύρω τί, τὰ πάντα μοι προδίδουν ὅτι δὲν με ἀγαπᾷς, ὅπως ἄλλοτε. Ἄ! περασμένα μεγαλεῖα! Τότε εἰμεθα ἐρασταί, τώρα... σύζυγοι. Τεσσαράκοντα βαθμῶν θερμοκρασία τότε ἄνω τοῦ μηδενικοῦ, τώρα—δύο κάτω—τότε εὐρισκόμεθα εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην, τώρα, ἐπὰν νὰ κάτω εἰς τὴν Σιθηνίαν. (Ἐπὶ τὸ τραγικώτερον) Πηνελόπη, ἰδέ με κατὰ πρόσωπον!

Πηνελόπη.

Χωρὶς ἄλλο, ἂν δὲν ἦσο ἐδῶ, θὰ ἔλεγα ὅτι ἦσο εἰς τὸ θέατρον χθὲς τὸ βράδυ.

Κλεάνθης (ἰδίᾳ).

Ἰδέτε τί ὑποκρισία! Δύνανται νὰ κρυφθοῦν καὶ εἰς τὸ δίπλωμα ἐνὸς φύλλου ἀμυγδαλῆς. Ἐκεῖ μέσα ὁ χρυσοῦς οὗτος σκώληξ μεταμορφώνεται ἐξαφνα εἰς σκορπίον, ὅστις μὲ δαγκάνει, ἢ εἰς χρυσασπίδα, ἢ ἥτις τινάσσει τὰ πτε-